

DE VLAAMSE MINISTER VAN BRUSSEL, JEUGD, MEDIA EN ARMOEDEBESTRIJDING

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: VOORONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 27 MAART 2009 BETREFFENDE RADIO-OMROEP EN TELEVISIE TOT GEDEELTELIJKE UITVOERING VAN DE DIGITALEDIENSTENVERORDENING.

- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend decreet wijzigt het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie ten gevolge van de Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Het voorliggend voorontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structurelement “Beleidswerking en internationaal beleid ondersteunen”.

In de beleidsnota media 2019-2024 is volgende passage terug te vinden onder SD A.3. “Optimaliseren van kader en instrumenten voor mediabeleid” / OD A.3.2. “Inzetten op een kwalitatief, toekomstbestendig en helder regelgevend kader rond media”:

De mediasector wordt gekenmerkt door een gezonde dynamiek van zowel economische, juridische als technische evoluties. Het is van cruciaal belang om op elk van deze domeinen beleidsmatig een zo adequaat mogelijk antwoord te bieden op de uitdagingen die zich stellen. Zo zijn er naast de omzetting van een aantal Europese richtlijnen, ook andere wetgevende initiatieven nodig, zowel op het vlak van het mediadecreet als op het vlak van de uitvoeringsbesluiten. Wat betreft de opvolging van alles wat analoge en digitale frequenties betreft zullen we de komende beleidsjaren fundamentele keuzes maken.

Op 27 oktober 2022 werd de Verordening 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (hierna verkort geciteerd als: "digitaledienstenverordening") gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie. De digitaledienstenverordening zal van toepassing zijn 15 maanden na de inwerkingtreding, te weten vanaf 17 februari 2024. De artikelen 24, leden 2, 3 en 6, artikel 33, leden 3 tot en met 6, artikel 37, lid 7, artikel 40, lid 13, artikel 43 en de afdelingen 4, 5 en 6 van hoofdstuk IV zijn evenwel reeds van toepassing sinds 16 november 2022. Het is nu aan de lidstaten om, daar waar nodig voor de toepassing van de digitaledienstenverordening, de maatregelen van tenuitvoerlegging in het interne recht te nemen.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Inspectie Financiën verleende een positief advies op 6 mei 2023. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financiën dat dit ontwerp geen financiële weerslag heeft en bijgevolg geen begrotingsakkoord vereist is.
- Het bijgaande voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nummer 2023/131 van 3 april 2023.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

De digitaledienstenverordening harmoniseert de regels die van toepassing zijn op tussenhandeldiensten op de interne markt volledig, met als doel te zorgen voor een veilige, voorspelbare en betrouwbare onlineomgeving, waarin de verspreiding van illegale online-inhoud en de maatschappelijke risico's die de verspreiding van desinformatie of andere inhoud met zich kunnen brengen, worden aangepakt.

Vermits de digitaledienstenverordening rechtstreekse werking heeft, zal deze zonder verdere omzetting van toepassing zijn en dit ongeacht de interne bevoegdheidsverdeling. De lidstaten moeten wel nagaan welke eigen rechtsregels al dan niet strijdig zijn met de digitaledienstenverordening en deze desgevallend aanpassen. De lidstaten mogen geen aanvullende nationale eisen stellen of in stand houden die verband houden met aangelegenheden die binnen het toepassingsgebied van de verordening vallen, tenzij daarin uitdrukkelijk is voorzien in de verordening.

Vanuit het oogpunt van de bevoegdheidsverdelende regels binnen België vallen tussenhandeldiensten onder de bevoegdheid van de overheid die materieel bevoegd is om de aangelegenheden te regelen, en dit onverminderd de bevoegdheid van de federale overheid om de aspecten van deze tussenhandeldiensten te regelen voor zover en in de mate dat die inpasbaar zijn in de federale bevoegdheden (zoals de federale bevoegdheid inzake het mededingingsrecht) en niet op onevenredige wijze afbreuk doen aan de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten. De gemeenschappen zijn, met uitsluiting van de federale overheid, op grond van hun bevoegdheid voor de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten (art. 4, 6°, BWHI), bevoegd voor de normering van, en - via hun regulatoren - het toezicht op, tussenhandeldiensten in de zin van de digitaledienstenverordening waarvan de dienst erin bestaat om via elektronische communicatienetwerken audiovisuele of auditieve openbare informatie te verspreiden die vanuit het oogpunt van degene die uitzendt, bestemd is voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan en geen vertrouwelijk karakter heeft, zelfs als het uitzenden op individueel

verzoek gebeurt en ongeacht de daartoe gebruikte techniek (GwH, 22 september 2004, nr. 155/2004, B.4.1 en 4.2.). De essentiële kenmerken ter aflijning van mediadiensten ten opzichte van telecommunicatie zijn volgens het Grondwettelijk Hof derhalve het criterium van de bestemming (voor het publiek in het algemeen) en het karakter van de informatie (openbare informatie). Zo vallen videoplatformdiensten bijvoorbeeld onder de bevoegdheid van de gemeenschappen (Adv.RvS 68.221/3 van 16 december 2020, rndr. 5 en 8). Gemengde tussenhandeldiensten (vb. Instagram, Facebook,...) waarvan een gedeelte van de diensten erin bestaat om audiovisuele of auditieve openbare informatie ter beschikking te stellen van het publiek in het algemeen, vallen voor dit gedeelte onder de bevoegdheid van de gemeenschappen.

De toezichthoudende autoriteiten inzake media zijn ook de bevoegde instanties om toezicht te houden op de naleving van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten inzake omroepactiviteiten die onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen. De Vlaamse Regulator voor de Media is bijgevolg een bevoegde overheid om toezicht te houden op de naleving van de digitaledienstenverordening voor de tussenhandeldiensten die betrekking hebben op omroepactiviteiten. Onder 'omroepactiviteiten' worden in de meest ruime zin alle diensten bedoeld die onder de toepassing vallen van artikel 4, 6° BWHI.

De rechtstreekse werking van de digitaledienstenverordening brengt met zich mee dat, naast de aanpassing van de regels uit de nationale rechtsorde die strijdig zijn met de bepalingen van de digitaledienstenverordening, de digitaledienstenverordening slechts op een beperkt aantal vlakken een actief regelgevend optreden van de lidstaten vergt. Vermits de digitaledienstenverordening rechtstreekse werking heeft, zijn de bepalingen van Hoofdstuk I, Hoofdstuk II, Hoofdstuk III en afdeling 4 van Hoofdstuk IV rechtstreeks van toepassing en vergen deze geen verdere maatregelen van tenuitvoerlegging in het interne recht. Dit is anders op het vlak van de sancties en handhaving (Hoofdstuk IV van de digitaledienstenverordening). Zo bepaalt artikel 49 van de digitaledienstenverordening dat de lidstaten één of meer bevoegde autoriteiten moeten aanduiden als verantwoordelijke op het toezicht op de aanbieders van tussenhandeldiensten en de uitvoering van de verordening en dat er één digitaledienstencoördinator aangewezen moet worden. Verder bepaalt artikel 52 dat de lidstaten voorzien in de sancties die gelden voor inbreuken op deze verordening door binnen hun bevoegdheid vallende aanbieders van tussenhandeldiensten en de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de sancties in overeenstemming met artikel 51 worden toegepast. De vraag wie bevoegd is voor welke bepaling van de digitaledienstenverordening manifesteert zich bijgevolg niet zozeer vanuit de vraag wie bevoegd is om de inhoudelijke regel aan te nemen, maar veeleer vanuit het oogpunt wie bevoegd is voor het bepalen van de sancties en handhaving van de rechtsregel uit de digitaledienstenverordening. De digitaledienstenverordening heeft gevolgen voor verschillende bepalingen in het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

Met deze decreetswijziging wordt dit decreet in overeenstemming met de digitaledienstenverordening gebracht.

Naast dit ontwerp van decreet zal er een samenwerkingsakkoord moeten gesloten worden die de samenwerking vastlegt tussen de verschillende bevoegde autoriteiten en de digitaledienstencoördinator.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Zie memorie van toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

B. ESR-TOETS

Deze is niet van toepassing op voorliggend voorontwerp van decreet.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van decreet heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend voorontwerp van decreet heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Eens de Vlaamse Regering haar eerste principiële goedkeuring heeft gegeven voor voorliggend voorontwerp van decreet zijn volgende vervolgstappen voorzien:

- inwinnen van het advies van de Sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (adviestermijn 30 dagen);
- inwinnen van het advies van het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie;
- inwinnen van het advies van de Raad van State (adviestermijn 30 dagen);
- voorleggen van het voorontwerp van decreet aan de Vlaamse Regering voor definitieve goedkeuring.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie tot gedeeltelijke uitvoering van de digitaal dienstenverordening;
- 2° de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding te gelasten om over het voorliggend voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de sectorraad Media van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC);
- 3° de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie;
- 4° de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding te gelasten over het voorontwerp van dit decreet het advies in te winnen van de Raad van State met verzoek het

advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemde punten geen aanleiding geven tot fundamentele inhoudelijke wijzigingen aan de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Brussel, Jeugd, Media en Armoedebestrijding

Benjamin DALLE